

δοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν. Καιρὸς εἶνε νὰ καταβληθῇ μείζων μέρημα πρὸς συντήρησιν τοῦ πλοῦτου τούτου τῆς τέχνης καὶ νὰ ἀπονέμηται μείζον σέβας εἰς τὰ ἔχνη παρελθόντας ὅπερ εἶνε ἡ δόξα τῆς Αἰγύπτου.

Ὡς γνωστὸν οἱ δύο ἕτεροι ὀφελίσκοι ὑπάρχουσιν ὁ μὲν ἐν Παριείοις, ὁ δὲ ἐν Λονδίῳ.

— Τοῦ διαστήμου ἐν Βενετίᾳ παλατίου τῶν δόγῶν κατεδραφίζεται ἡ νοτιοδυτικὴ γωνία κατ' αὐτάς. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ θολωτοὶ τοῖχοι τοῦ μέρους τούτου τῆς οἰκοδομῆς εἶχον ὑποστηρικτῇ διὰ μεγίστων μοχλῶν σιδηρῶν, δυσαρέστων εἰς τὴν ὄψιν. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ μέταλλον κατιώθη καὶ ἤρχισε τὸ κτίριον νὰ καθίζει οὕτως, ὥστε ἐδέησε νὰ κατεδραφισθῇ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἵνα προληφθῇ ἐπαπειλουμένη κατὰπτωσις. Ἐὰ νῦν δὲ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ παλατίου τῶν δόγῶν θὰ ἀνοικοδομηθῇ οἷον ὑπῆρχε τὸ πρότερον, πιθικνῶς γινομένης χρήσεως τῶν αὐτῶν λίθων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Αἱ συνεδρίαί τοῦ Συλλόγου ἐπικυαλιζομένηται τῇ α' ὁκτωβρίου.

Ἐκ τῶν διορισθέντων ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου εἰς τὰς ἐν Πομπηταῖς ἑορτὰς ἀπηλθον εἰς Νεάπολιν οἱ κκ. Α. Κορδέλλας καὶ Σ. Π. Λάμπρος κωλυθέντος τοῦ κ. Α. Φραγκοσίλη. Οὗτοι δὲ μετὰ τοῦ κ. Κωνστ. Καραπάνου παρέστησαν εἰς τὰς γενομένας ἑορτὰς, ὧν περιγραφή θέλει δημοσιευθῇ προσεχῶς. Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἰταλικοῦ βασιλείου κ. Μιχαήλ Ruggiero παρέδωκε τοῖς ἀντιπροσώποις διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου πολυτελέστατον λεύκωμα περιέχον πραγματείαν περὶ Πομπητικῆς καὶ χρωμολιθογραφίας τῶν ἀνευρεθέντων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εὐηρεστήθη αἰτήσῃ τοῦ Συλλόγου νὰ παράσχη τῇ ἐν Νέᾳ Πικέρνῃ ἄρτιστῶν σχολῇ τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ ἐγκαταστάντων ἐλληνοαλλοανῶν τὸ ἀναγκαῖον ὕλικόν πρὸς κατασκευὴν θρανίων καὶ ἀνέγερσιν παραπήγματος σχολείου, παρεσχόν τὴν πρὸς τοῦτο πίστωσιν τῷ ἐπάρχῳ Ἠλείας.

Ἡ σχολὴ τῶν ἀπόρων παιδῶν Χαλκίδος διελύθη μὴ ἐπαρκούσης μόνως τῆς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου διδομένης συνδρομῆς πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τέχναι καὶ Ἐπιστῆμαι.—Ἐν τῷ Βελγικῷ Ἀθηναίῳ ἐδημοσιεύθη πραγματεία τις τοῦ Ἀδόλφου Σελενέρ περὶ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων τῶν νεωτέρων Ἀθηνῶν. Ὁ εἰδήμων συγγραφεὺς, ἐπαινῶν ἐν γένει τὰ ἀθη-

ναὶ καὶ κτίρια, ἐξαίρει τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Ἀκαδημαίαν. Ἀλλὰ μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ ὁμιλεῖ ἰδίως περὶ τῆς Ἀκαδημαίας: «Τὸ ὅλον οἰκοδόμημα, λέγει, εἶνε γνησιωτάτου ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Ἀγνοεῖ τις τί μᾶλλον νὰ θαυμάσῃ ἐν τῷ ἀριστουργήματι τούτῳ, τὴν ἀπλὴν καὶ χαρίεσσαν ἐκ τῆς πολυχρωμίας ἐντύπωσιν, ἢ τὴν μετὰ τῶν διαφόρων μερῶν ἀναλογίαν. Ὁ ἀρχιτέκτων εἰσέδυσεν εἰς τὸ ἀληθές πνεῦμα τῆς ἐλληνικῆς τέχνης. Τὰ πάντα ἐν τῷ ἔργῳ του εἶναι ἀπλᾶ συγχρόνως καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἀνάλογα καὶ ἐναρμόνια. Ὑπερορεῖται τῶν ἐν Γερμανίᾳ κλασικῶν μνημείων, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἄλλως ἀξιοσημειώτων ἔργων, τῶν ἀνεγερθέντων ὑπὸ τοῦ Κλέντσε καὶ τοῦ Στάντλερ ἐν Κελχάϊμ καὶ ἐν Ρατισβόνῃ εἰς τὰ κλέη τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, ἀδιστακτικῶς ἀποφαίνομαι, ὅτι ἡ Ἀκαδημαία τοῦ Χάνσεν εἶνε τὸ θαυμασιώτατον ἀρχιτεκτονικὸν ἔργον τῆς νεωτέρας Εὐρώπης. Εὐχομαι ὅπως οἱ βραβευόμενοι ἡμῶν ἀρχιτέκτονες, ἀφοῦ παρατηρήσωσι τὰ νεώτερα κτίρια τῆς Βιέννης καὶ τὰ ἀρχαῖα κτίρια τῆς Ρώμης, ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐκμάθωσι τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς ἐλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἴδωσι τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αὐταὶ ἐλλόγως εἰς νεωτέρας οἰκοδομὰς».

— Τὸ ναυπηγεῖον τῆς Σύρου ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενον, ἀνερχομένης τῆς ἀξίας τῶν ἐν αὐτῷ ναυπηγουμένων κατ' αὐτὰς πλοίων εἰς δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

— Λέγεται ὅτι ἐγένετο ἐν Ἀμερικῇ νέα ἐφαρμογὴ τοῦ τηλεφώνου. Ἐτέθη ἐν Mansfield τῆς πολιτείας Ohio τηλεφώνον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ ὄργανον τοῦτο προώρισται νὰ φέρῃ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἱερέως μέχρι τῶν ὠτῶν ἐκείνων ὅσους ἡ νόσος ἢ τὸ γῆρας ἀναγκάζουσι νὰ μένωσιν οἴκοι. Ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη τοῦ τηλεφώνου προεκάλεσε πολλὰς σκέψεις. Οἱ πονηροὶ λέγουσιν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε «τὸ ἄκρον ζῶτον τῆς ἐν εὐμαρείᾳ εὐσεβείας» ἕτεροι λέγουσιν ὅτι συνεκινήθησαν βλέποντες τὸ θεῖον ῥευστὸν (τὸν ἡλεκτρισμὸν) φέρων παρηγορίαν τινὰ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῆς· ἕτεροι τέλος ἐπιθυμοῦσι νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ προτείνουν νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ τηλεφώνον ἐν τῇ ἐξομολογήσει, προσθέτοντες ὅτι ὁ ἡλεκτρισμὸς, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ βραχύνῃ τὰς ἀποστάσεις, καλὸν θὰ ᾖ τοῦ ἐν τισὶ περιστάσεσιν ἐμῆκυνεν αὐτάς. Τὰ καθ' ἑκάστην ἀποκαλυπτόμενα σκάνδαλα τοῦ καθολικοῦ ἱερατείου, τὰ ἔχοντα τὴν πηγὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἐξομολογήσει, ἀποδεικνύουσιν πόσον ἀναγκαίᾳ εἶνε ἡ μήκυνσις τῆς ἀποστάσεως μετὰ τὴν ἐξομολογοῦντος καὶ ἐξομολογουμένου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ὁ γελοιογράφος κόμης Ἀμεδαῖος Νῶε, ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Χάμ ὅπερ ἔλαβεν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὑπαινισσόμενος τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κόμητος Νῶε ὁμοτίμου τῆς Γαλλίας. Τεσσαρακονταετίαν ὅλκην ἐκόσμει τὰ

περιοδικὰ τῶν Παρισίων ἐκφράζων διὰ γραμμῶν ὅτι ὁ Ἀριστοφάνης ἤθελεν ἐκφράσει διὰ τῶν δηγτικῶν καὶ κωμικῶν στίχων του.

— Ὡσαύτως ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ἐνενηκοντούτης ὁ βαρὺν Ταίυλορ ἄγγλος πρὸς πατρὸς ἀνὴρ δημοτικώτατος, σκοπὸν τοῦ βίου του προθέμενος τὴν διὰ τοῦ συνετκิริσμοῦ βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν περὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος ἀσχολουμένων. Πρὸς τοῦτο δὲ συνέστησε διαφόρους συλλόγους πρὸς περίθλαψιν τῶν ἡθοποιῶν, τῶν μουσικῶν, τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν συγγραφέων κλπ., καταβαλὼν ἐξ ἰδίων ὑπὲρ τὰς εἰκοσιεπτὰ χιλιάδας φράγκων. Διὰ τῆς δραστηριότητος δ' αὐτοῦ οἱ σύλλογοι οὗτοι ἔχουσι σήμερον περιουσίαν ἐπὶ περὶπου ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Ὡσαύτως ἀπεβίωσεν ἐν Ἑλβετίᾳ ὁ διάσημος γάλλος ἀρχιτέκτων Βιολλέ le Duc ἐν ἡλικίᾳ πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν. Ἀνὴρ συνδέων τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πείρας ἀνεκάνισε πλεῖστα ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἐν οἷς καὶ τὴν Πανηγύιν τῶν Παρισίων. Ἦτο δὲ κεκρυγμένος ἐχθρὸς ἀδιάλλακτος τῶν περὶ τέχνης ἀκαδημαϊκῶν διδασκαλιῶν διὰ τοῦτο καὶ ἐνομιίσθη ὡς παραγνωρίζων τὸ κάλλος τῆς ἐλληνικῆς τέχνης καὶ ἀπορρίπτων πᾶν τὸ μὴ γοτθικόν. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ποικίλων συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι οὐδὲν εἶδος ἀρχιτεκτονικῆς ἔβλεπεν ἀλλὰ τοῦνχεντίον διετείνετο ὅτι ἕκαστος λαὸς ὀφείλει νὰ προτιμᾷ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἥτις συμφέρει εἰς τὴν φύσιν καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ὥστε εἶνε προτιμότερον νὰ παραδέχεται νέους ἀρχιτεκτονικοὺς τύπους ἐὰν εἶνε συμφέροντες, ἢ νὰ εἰσάγῃ ἀρχαίους ἔχοντας μὲν κάλλος ἀλλὰ μὴ ὄντας καταλλήλους.

— Ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Παρισίων πλούσιός τις ἰδιοκτῆτης συνέστησε γηροκομεῖον τῶν ζώων. Τινὰ τῶν ζώων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἔφθασαν κατ' αὐτὸν εἰς ἑκτακτον γῆρας· οὕτω π. χ. κατέχει δάμαλιν ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἡμίονον 72 ἐτῶν, χοῖρον ἐτῶν 25, αἰγὰ 18 ἐτῶν, μελεαγρίδης 12 ἐτῶν. Ὑπάρχει ἐν τῷ ζωοτροφείῳ τούτῳ καὶ ἡλικίας 37 ἐτῶν, οὗ ἡ γαστήρ ἐφάπτεται τοῦ ἐδάφους καὶ οἱ πόδες εἶνε παραμεμορφωμένοι. Ἐν τινι κλωβῷ ὑπάρχει ἀκανθουλὴς 28 ἐτῶν ἡλικίας καὶ στρουθὸς 31 ἐτῶν. Ὁ ἐν λόγῳ ἰδιοκτῆτης προσφέρει νὰ ποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἡλικίας τῶν ζώων αὐτοῦ δι' ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν. Φαίνεται ὅτι τὰ κατοικίδια ζῶα, ὅταν δὲν ἐξαντλῶνται ὑπὸ τῶν κόπων ἢ τῆς παραγωγῆς τοῦ γάλακτος, θύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν πολὺ ἀνωτέραν ἐκείνης εἰς ἣν συνήθως φθάνουσι. Παράδειγμα τούτου πρόκεινται πολλὰ ζῶα διατηρούμενα ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσιν, ἐνεκα ἀναμνήσεως ἢ ἰδιαίτερης ἀγάπης καὶ μὴ ὑποβαλλόμενα εἰς τοὺς συνήθεις κόπους καὶ ἐργασίας.